

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2015. január 22.(*)

„Elzetes döntéshozatal iránti kérelem – 77/388/EGK irányelv – Héta – Adómentességek – A 13. cikk B. részének b) pontja – Az »adómentes ingatlanbérbeadás« fogalma – Labdarúgóstadion ellenszolgáltatás fejében történő rendelkezésre bocsátása – Bizonyos jogokat és jogköröket a tulajdonos javára fenntartó rendelkezésre bocsátási szerződés – A szerződésben meghatározott térítési összeg 80%-át kitevő különböző szolgáltatások tulajdonos általi nyújtása”

A C-55/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott elzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a cour d'appel de Mons (Belgium) a Bírósághoz 2014. február 5-én érkezett, 2014. január 31-i határozatával terjesztett elő az elzette

a **Régie communale autonome du stade Luc Varenne**

és

az **État belge**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (kilencedik tanács),

tagjai: J. Malenovský, a kilencedik tanács elnökeként eljáró bíró, M. Safjan (előadó) és A. Prechal bírák,

előtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a régie communale autonome du stade Luc Varenne képviselőjében W. Panis avocat,
- a belga kormány képviselőjében M. Jacobs és J.-C. Halleux, meghatalmazotti minőségben,
- a görög kormány képviselőjében I. Bakopoulos és V. Stroumpouli, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. Bulterman és M. Gijzen, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében C. Soulay és L. Lozano Palacios, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a előtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a előtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az elzetes döntéshozatal iránti kérelem a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadórendszer: egységes adóalapmegállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv (HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.; a továbbiakban: hatodik irányelv) 13. cikke B. része b) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 Ezt a kérelmet a Régie communale autonome du stade Luc Varenne (a továbbiakban: régie) és az État belge között folyamatban lévő eljárásban terjesztették el, amelynek tárgya a Luc Varenne labdarúgóstadion létesítményeinek megvásárlását terhelő 1 350 001,79 euró összegű hozzáadottértékadó (héta) levonhatósága.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A hatodik irányelv 2. cikke, amely az irányelv „Alkalmazási kör” című II. címét alkotja, a következőképpen rendelkezik:

„A [héta] alá tartozik:

1. az adóalany által belföldön ellenszolgáltatás fejében teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás;

[...]”

4 Ezen irányelv „Adómentességek belföldön” című 13. cikke „Egyéb adómentességek” című B. részében az alábbiakat írja el:

„Az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül, az általuk meghatározott feltételek mellett a tagállamok mentesítik az adó alól a következőket, annak érdekében, hogy biztosítsák az ilyen mentességek megfelelő és egyértelmű alkalmazását, valamint hogy megakadályozzák az adókijátszásokat, az adókikerüléseket és az esetleges visszaéléseket:

[...]

b) az ingatlanok lízingje és bérbeadása [helyesen: bérbe- és haszonbérbe adása], kivéve a következőket:

1. a tagállamok törvényi fogalommeghatározásainak megfelelő szálláshelyadási szolgáltatás a szállodaiparban vagy a hasonló kereskedelmi ágazatokban, beleértve a nyári táborhelyeket vagy a kempingeket;

2. járművek parkolására szolgáló helyek bérbeadása;

3. tartósan beépített berendezések és gépek bérlete;

4. széfügyletek.

A tagállamok e mentesség alkalmazásának körét illetően további kivételeket írhatnak el;

[...]"

5 A hatodik irányelv rendelkezésének tartalmát gyakorlatilag változatlan formában átvette a hatodik irányelvet és az utóbbi módosításait kodifikáló, a közös hozzáadottértékadó?rendszer?l szóló, 2006. november 28?i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.) 135. cikke.

6 A hatodik irányelv 17. cikke (2) bekezdése a) pontjának (jelenleg a 2006/112 irányelv 168. cikke) szövege a következ?:

„Amennyiben a termékeket és szolgáltatásokat adóköteles tevékenységéhez használta fel, az adóalany jogosult az általa fizetend? adóból levonni a következ? összegeket:

a) az olyan, belföldön adóköteles termékek és szolgáltatások után fizetend?, illetve megfizetett [h?a], amelyet részére egy másik adóalany szállított [helyesen: értékesített] vagy fog szállítani [helyesen: értékesíteni], illetve teljesített vagy fog teljesíteni”.

A belga jog

7 A code de la taxe sur la valeur ajoutée (a hozzáadottérték?adóról szóló törvénykönyv, a továbbiakban: héatörvénykönyv) alapeljárás tényállásának idején hatályos változata 19. cikkének 1. §?a az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ellenszolgáltatás fejében végzett szolgáltatásnyújtásnak min?sül a vállalkozás vagyona körébe vont eszköznek az adóalany által saját vagy alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általánosabban véve, az adóalany gazdasági tevékenységét?l eltér? célokra történ? használata, amennyiben ezen eszköz után lehetséges az adó részben vagy egészben történ? levonása.”

8 A héatörvénykönyv 44. cikke 3. §?ának 2. pontja az alábbi ügyletek héamentességét írja el?:

„az ingatlanok haszonbérlete, bérlete és használatuk átengedése, valamint az ilyen javaknak a 19. cikk 1. §?ában rögzített feltételek szerinti használata, kivéve:

a) a következ? szolgáltatásokat:

- járm?vek tárolására szolgáló hely rendelkezésre bocsátása;
- termékek raktározására szolgáló hely rendelkezésre bocsátása;
- szállodák, motelek és más olyan intézmények által nyújtott szálláshelyadási szolgáltatás, ahol fizet?vendégeket fogadnak;
- kempingezésre alkalmas terület rendelkezésre bocsátása;

b) ingatlanok pénzügyi lízingjével vagy ingatlanlízingnek min?sül? bérbeadással foglalkozó vállalkozás által nyújtott ingatlan pénzügyi lízing, amennyiben e vállalkozás adó felszámításával építi, építteti vagy vásárolja meg a szerz?dés tárgyát képez? épületet, és amennyiben a vagyontárgy lízingbevev? által történ? lízingbe vételének célja, hogy azt valamely adóköteles tevékenységéhez használja fel; a király meghatározza azokat a feltételeket, amelyeknek az ingatlanra vonatkozó pénzügyi lízingszerz?déseknek meg kell felelniük, különösen a szerz?dés id?tartamát, a szerz?dés tárgyát képez? vagyontárgyak jellegét és rendeltetését, valamint a lízingbe vev? jogait és kötelezettségeit;

c) páncélszekrények bérbeadása.”

9 A héatörvénykönyv 45. cikke (1) bekezdésének 1. pontja a következőképpen rendelkezik:

„Minden adóalany levonhatja az általa fizetendő adóból az általa megszerzett termékeket és igénybe vett szolgáltatásokat, az általa behozott termékeket és az általa teljesített Közösségen belüli termékbeszerzéseket terhelő adót, amennyiben azokat:

1. adóköteles tevékenységhez használja fel [...]”

10 A hozzáadottértékadó alkalmazásával kapcsolatos levonásokról szóló, 1969. december 10-ii 3. királyi rendelet kimondja:

„1. A [héta]törvénykönyv 45. cikke 1a., 2. és 3. bekezdésének alkalmazására figyelemmel az adóalany a jelen rendelet 2. és 4. cikkében előírt feltételek esetén levonja a törvénykönyv 45. cikke 1a. bekezdésének 1–5. pontja szerinti tevékenységek megvalósítását szolgáló termékeket és szolgáltatásokat terhelő adókat.

Ha az adóalany gazdasági tevékenysége körében egyéb olyan ügyletet köt, amely után a levonás nem lehetséges, a levonás összegének meghatározására a törvénykönyv 46. és 48. cikkében és a jelen rendelet 12–21. cikkében foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

2. Semmilyen esetben nem vonhatóak le az olyan termékeket és szolgáltatásokat terhelő adók, amelyeket az adóalany magáncélra vagy gazdasági tevékenysége körén kívül eső célokra kíván felhasználni.

Ha valamely terméket vagy szolgáltatást részben szánnak ilyen célokra, a levonás az ilyen célú felhasználás mértékében kizárt. Ennek mértékét az adóalany határozza meg, és ezt a hatóság ellenőrzi.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

11 A régie üzemelteti a Lux Varenne labdarúgóstadiont, amelyet 6 428 579,97 euró és az arra jutó 1 350 001,79 euró héa összegért vásárolt meg.

12 2003. augusztus 25-én a régie megállapodást kötött a Royal Football Club de Tournai ASBL-lel (a továbbiakban: RFCT), amelynek értelmében az RFCT díjfizetés ellenében használja a Luc Varenne labdarúgóstadion sportlétesítményeit.

13 A régie a fenti létesítmények megvásárlását terhelő héa teljes összegét levonásba helyezte.

14 A 2004-ben és 2006-ban a régie székhelyén lefolytatott ellenőrzések alapján a belga adóhatóság úgy ítélte meg, hogy a régie a héa szempontjából többfajta ügyletet hajtott végre, tudniillik:

- héaköteles ügyleteket, amelyek az előzetesen felszámított héa levonására jogosítanak;
- a héa hatályán kívül eső ügyleteket, amelyek nem jogosítanak fel az előzetesen felszámított héa levonására, mint a Luc Varenne labdarúgóstadion egyes létesítményeinek ingyenes és ellenszolgáltatás nélkül történő rendelkezésre bocsátása, és
- héamentes ügyleteket, amelyek következképpen nem jogosítanak fel az előzetesen felszámított héa levonására.

15 A belga adóhatóság ily módon úgy ítélte meg, hogy a fenti stadion egyes létesítményeinek az RFCT javára történő rendelkezésre bocsátását a régivel kötött megállapodás értelmében ingatlanbérbeadásnak kell tekinteni, és az következésképpen a héa-törvénykönyv 44. cikke (3) §-ának 2) pontja alapján mentes a héa alól.

16 A 2006. december 22-én készült jegyzőkönyvben a belga adóhatóság megállapította, hogy a régie tevékenységeinek a tényleges rendeltetés módszere alapján lefolytatott vizsgálata azt támasztotta alá, hogy a régie a héa-törvénykönyv 46. cikkének 2. §-ában elírt arányosított héalevonás módszere szerint csak az elzetesen felszámított héa 36%-át helyezheti levonásba.

17 2007. január 10-én a belga adóhatóság fizetési meghagyást bocsátott ki a régivel szemben az általa tévesen levonásba helyezett 864 001,15 euró összegű héa, 86 400 euró összegű bírság, valamint késedelmi kamat megfizetése iránt.

18 A régie a tribunal de première instance de Mons elít vitatta ezt a fizetési meghagyást, amely bíróság a 2011. május 12-én hozott ítéletében úgy ítélte meg, hogy a Luc Varenne labdarúgóstadion egyes létesítményeinek a régie által az RFCT részére történő rendelkezésre bocsátása ingatlanbérbeadásnak minősül, és az adóhatóság helyesen utasította el az elzetesen felszámított adó levonását. A régie fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a cour d'appel de Mons elít.

19 Miután a cour d'appel de Mons úgy ítélte meg, hogy az elítte folyamatban lévő jogvita megoldása a hatodik irányelv egyes rendelkezéseinek az értelmezésétől függ, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és elzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„A kizárólag labdarúgás céljaira használt sportinfrastruktúra létesítményeinek rendelkezésre bocsátása – azaz egy labdarúgóstadion játéktérének (pálya), valamint a játékos és játékvezetői öltözők időszakos, sportszezononként legfeljebb 18 napra (a sportszezon minden naptári év július 1-jén kezdődik, és a következő év június 30-án ér véget) vonatkozó használati és üzemeltetési lehetősége a hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének b) pontja [a 2006/112 irányelv 135. cikke (1) bekezdésének l) pontja] értelmében mentesített ingatlanbérbeadásnak minősül-e, amennyiben a használati és üzemeltetési jog átengedje:

– teljes körű lehetőséggel rendelkezik arra, hogy a fent hivatkozott 18 napon kívül ugyanilyen jogokat biztosítson az általa kiválasztott más jogi vagy természetes személyeknek;

– a használatra és üzemeltetésre jogosult elzetes engedélye nélkül jogosult bármikor belépni az említett létesítményekbe többek között annak érdekében, hogy megbizonyosodjon azok megfelelő használatáról, és védekezzen minden kárral szemben, azzal az egyetlen feltétellel, hogy nem zavarja meg a sportversenyek megfelelő megtartását;

– ezenkívül fenntartja a létesítményekbe történő belépés állandó ellenőrzésének jogát a létesítmények RFCT általi használatának időtartama alatt is;

– 1750 euró összeg? átalánytérítésben részesül a játéktér és az öltözők igénybevételének, a büfé használatának, a létesítmények összességével kapcsolatos gondnoki, ?rzési és ellen?rzési szolgáltatás igénybevételének minden napja után azzal, hogy az igényelt összeg 20%-ban a szerződés szerint a labdarúgópályára való belépés jogának, míg 80%-ban a különböz? fenntartási, tisztítási, karbantartási (nyírás, vetés stb.) munkáknak és a játéktér szabályoknak való megfeleléséhez szükséges munkálatoknak, továbbá a használati és üzemeltetési jog átenged?je [...] által nyújtott kiegészít? szolgáltatásoknak felel meg?”

Az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdésr?l

20 Kérdésével a kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy egy labdarúgó?stadion olyan szerződés alapján való ellenszolgáltatás fejében történ? rendelkezésre bocsátása, amely bizonyos jogokat és jogköröket a tulajdonos javára tart fenn, és amely a szerződésben meghatározott térítési összeg 80%-át kitev? különböz? szolgáltatásoknak, többek között fenntartási, tisztítási, karbantartási munkáknak és a szabályoknak való megfeleléshez szükséges munkálatoknak ez utóbbi általi nyújtását írja el?, e rendelkezés értelmében „ingatlan?bérbeadásnak” min?sül.

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az „ingatlanok bérbeadása” hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontjában foglalt fogalmának alapvet? ismérve, hogy a bérbeadó meghatározott id?szakra és díjazás ellenében átruházza a bérl? részére valamely ingatlannak a tulajdonoséhoz hasonló használati jogát, és minden más személyt kizár e jog gyakorlásából. Annak eldöntése érdekében, hogy egy adott megállapodás megfelel-e a fenti meghatározásnak, figyelembe kell venni az ügylet összes elemét és lefolyásának körülményeit. E tekintetben az adott ügylet tényleges tartalma a dönt? tényez?, függetlenül attól, hogy maguk a felek hogyan min?sítették azt (MacDonald Resorts ítélet, C?270/09, EU:C:2010:780, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Szintén emlékeztetni kell arra, hogy ahhoz, hogy az ingatlanok hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontja értelmében vett bérbeadása megvalósuljon, az szükséges, hogy valamennyi, e tevékenységet jellemz? feltétel teljesüljön, nevezetesen hogy a bérbeadó meghatározott id?szakra és díjazás ellenében átruházza a bérl? részére valamely ingatlan birtokbavételének jogát, és minden más személyt kizár e jog gyakorlásából (Medicom és Maison Patrice Alard ítélet, C?210/11 és C?211/11, EU:C:2013:479, 26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 A hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontja kivételt jelent azon f?szabályhoz képest, miszerint az adóalany által ellenszolgáltatás fejében teljesített minden termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás után héát kell fizetni, ezért annak szövegét szigorúan kell értelmezni. E rendelkezést az el?z? pontban felsorolt feltételek bármelyikének hiányában nem lehet analógia útján alkalmazni azon az alapon, hogy a szóban forgó ingatlan használata a fenti rendelkezés értelmében leginkább bérbeadásnak t?nik (Medicom és Maison Patrice Alard ítélet, EU:C:2013:479, 27. pont).

24 F?szabály szerint a tényállás megítélésére kizárólagos hatáskörrel rendelke? nemzeti bíróságokra hárul az a feladat, hogy az adott ügy sajátos körülményeire tekintettel meghatározzák a szóban forgó ügylet lényeges jellemz?it e tevékenység hatodik irányelv szerinti min?sítése érdekében (lásd különösen ebben az értelemben: Medicom és Maison Patrice Alard ítélet, EU:C:2013:479, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Különösen a sportlétesítmények használatának min?sítését illet?en a Bíróság már megállapította, hogy a sporthoz és a testedzéshez kapcsolódó szolgáltatásokat lehet?ség szerint összességükben kell figyelembe venni (Stockholm Lindöpark ítélet, C?150/99, EU:C:2001:34, 26.

pont).

26 Ily módon egy golfpálya bérbeadása tekintetében a Bíróság kimondta, hogy mivel a golfpálya üzemeltetési tevékenység nem kizárólag a pálya rendelkezésre bocsátásának passzív biztosításából áll, hanem különösen számos aktív gazdasági tevékenységből is, mint például a szolgáltatást nyújtó által biztosított felügyelet, a kezelés és folyamatos karbantartás, valamint más szolgáltatások biztosítása, a golfpálya bérbeadása különleges körülmények hiányában nem minősülhet f?szolgáltatásnak (Stockholm Lindöpark ítélet, C?150/99, EU:C:2001:34, 26. pont).

27 Kétségtelen, hogy az alapügy körülményei eltérnek a Stockholm Lindöpark ügyben (EU:C:2001:34) hozott ítéletben szóban forgó ügylettől, mivel először is az alapeljárásban sportlétesítményeknek egy klub általi „kollektív”, nem pedig a játékosok általi egyedi használatáról van szó, másodszor, ez a használat a szerződésben meghatározott napokon ismétlődő, folytatódó és f?szabály szerint kizárólagos jellegű, harmadszor pedig a régie mint bérbeadó feladatai és jogkörei, úgy tűnik, részben a csoportok és egyének széles körének befogadására alkalmas sportlétesítmények bérleti célú hasznosításához szükségszerűen kapcsolódó igényektől függnnek.

28 Azonban meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban – a kérdést előterjesztő bíróság ténybeli mérlegelésének fenntartásával – nem merülnek fel olyan különleges körülmények, amelyek lehetővé tennék annak megállapítását, hogy a labdarúgópálya használata az ügylet f?szolgáltatását képezi, a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontja értelmében vett ingatlanbérbeadásnak minősítve e használatot.

29 Az alapügy körülményei között úgy tűnik, hogy a régie által a sportlétesítményekhez való hozzáférés biztosítására irányulóan nyújtott összetettebb szolgáltatásról van szó, mivel a régie látja el az említett létesítmények felügyeletét, kezelését, karbantartását és takarítását.

30 Először, a felügyeletet – tudniillik a sportlétesítményekhez való hozzáférést és az e hozzáférés ellenőrzésének a régieire ruházott jogát – illetően nem vitás, hogy azok önmagukban nem zárhatják ki, hogy az alapügybeli ügylet a hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontja értelmében vett ingatlanbérbeadásnak minősüljön. Az ilyen jogok igazolhatók annak biztosítása érdekében, hogy az említett létesítmények használatát harmadik személyek ne zavarják meg. A Bíróság ugyanis már megállapította, hogy a bérelt területek használati jogának ilyen korlátozásai nem zárják ki, hogy a használat kizárólagos legyen azon személyekkel szemben, akik számára a törvény vagy a szerződés nem biztosít jogot a bérleti szerződés tárgyát képező dolog felett (Temco Europe ítélet, C?284/03, EU:C:2004:730, 25. pont).

31 Az alapügy körülményei között a sportlétesítményekhez való hozzáférésnek és az e hozzáférés ellenőrzésének a jogából ugyanakkor úgy tűnik, az következik, hogy a régie képviselői portaszolgálat biztosításával állandó jelleggel jelen vannak az említett létesítményekben, ami arra enged következtetni, hogy a régie szerepe aktívabb, mint ami a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontja értelmében vett ingatlanbérbeadásból következne.

32 Másodszor, a különböző kezelési, karbantartási és takarítási szolgáltatásokat illetően egyértelműnek tűnik, hogy azok többsége lényegében ahhoz szükséges, hogy a szóban forgó létesítmények alkalmasak legyenek arra a használatra, amelyre szánták őket, tudniillik a vonatkozó sportszabályozásnak megfelelő sportesemények, pontosabban labdarúgómérkőzések megrendezésére.

33 Meg kell tehát állapítani, hogy az ehhez szükséges létesítményeket a karbantartási és az előírt szabályoknak való megfeleléshez szükséges szolgáltatások teljesítésével olyan állapotban bocsátották az RFCT rendelkezésére, amely lehetővé tette a szerződésben megállapított célok

szerinti használatukat, és az említett létesítmények használatának e pontos cél megvalósítása érdekében történő biztosítása az alapügybeli ügylet f?szolgáltatását képezi (lásd különösen, analógia útján: Part Service ítélet, C?425/06, EU:C:2008:108, 51. és 52. pont; Field Fisher Waterhouse ítélet, C?392/11, EU:C:2012:597, 23. pont; RR Donnelley Global Turnkey Solutions Poland ítélet, C?155/12, EU:C:2013:434, 22. pont).

34 E tekintetben a különböző nyújtott szolgáltatások gazdasági értéke – amely szolgáltatások az el?zetes döntéshozatalra utaló határozat szerint a szerződésben meghatározott térítési összeg 80%-át teszik ki – szintén arra enged következtetni, hogy az alapügybeli ügylet egészében véve szolgáltatásnyújtásnak, nem pedig a hatodik irányelv 13. cikke B. része b) pontja értelmében vett ingatlanbérbeadásnak min?sül.

35 Ennélfogva a kérdést el?terjeszt? bíróság feladata annak értékelése, hogy a régie által nyújtott szolgáltatások ténylegesen szükségesek-e a sportlétesítmények szerződésben meghatározott – tudniillik kizárólagosan labdarúgáshoz kapcsolódó – célokra való használatának biztosításához.

36 Végül az érintett vagyontárgy használatának időtartamát illetően, ami a bérleti szerződés alapvető elemének min?sül, emlékeztetni kell arra egyrészt, hogy a Bíróságnak már volt alkalma annak megállapítására, hogy egy golfpálya tekintetében ez az időtartam korlátozható (Stockholm Lindöpark ítélet, EU:C:2001:34, 27. pont).

37 Másrészt az ítélezési gyakorlatból következik, hogy az említett használat f?szabály szerint nem lehet alkalmi vagy ideiglenes jellegű (lásd ebben az értelemben: Leichenich-ítélet, C?532/11, EU:C:2012:720, 24. pont).

38 Az alapeljárás körülményei között a rendelkezésre bocsátási szerződésben meghatározott használat időtartama sportszezononként legfeljebb 18 nap, ami nem tekinthető eleve elhanyagolható időtartamnak. A kérdést el?terjeszt? bíróságnak ugyanakkor értékelnie kell, hogy a körülmények összességére tekintettel nem helyénvalóbb-e inkább alkalmi vagy ideiglenes jellegűnek min?síteni a szerződésben megállapított használatot, ami olyan további ténykörülménynek min?sül, amely arra enged következtetni, hogy az alapügybeli ügylet egészét nézve azt szolgáltatásnyújtásnak kell min?síteni, ingatlanbérbeadás helyett. E tekintetben különösen fontos annak vizsgálata, hogy – amint azt a belga kormány hangsúlyozza – a Luc Varenne labdarúgóstadion létesítményeit a szerződésben foglaltakon kívül alkalmanként ténylegesen az RFCT rendelkezésére bocsátották-e, vagy – amint azt a régie állítja – a tényleges használat a labdarúgómérkőzésekre korlátozódott-e.

39 A fentiekre tekintettel az el?terjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a hatodik irányelv 13. cikke B. részének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy egy labdarúgóstadion olyan szerződés alapján való ellenszolgáltatás fejében történő rendelkezésre bocsátása, amely bizonyos jogokat és jogköröket a tulajdonos javára tart fenn, és amely a szerződésben meghatározott térítési összeg 80%-át kitevő különböző szolgáltatások, többek között fenntartási, tisztítási, karbantartási munkáknak és a szabályoknak való megfeleléshez szükséges munkálatoknak ez utóbbi általi nyújtását írja elő, e rendelkezés értelmében f?szabály szerint nem min?sül „ingatlanbérbeadásnak”. Ennek értékelése a kérdést el?terjeszt? bíróság feladata.

A költségekről

40 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (kilencedik tanács) a következőképpen határozott:

A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv 13. cikke B. részének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy egy labdarúgó-stadion olyan szerződés alapján való ellenszolgáltatás fejében történő rendelkezésre bocsátása, amely bizonyos jogokat és jogköröket a tulajdonos javára tart fenn, és amely a szerződésben meghatározott térítési összeg 80%-át kitevő különböző szolgáltatások, többek között fenntartási, tisztítási, karbantartási munkáknak és a szabályoknak való megfeleléshez szükséges munkálatoknak ez utóbbi általi nyújtását írja elő, e rendelkezés értelmében főszerződés szerinti nem minősül „ingatlan bérbeadásnak”. Ennek értékelése a kérdést előterjesztő bíróság feladata.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.